

ମୋହବାତି

ଯାନ୍ତିକ ପରିଚାଳିତ
କୋଯାଲିଟି ପିକ୍ଚାର୍ସେର

ମୋହବାତି

ଟିକ୍

ଉଦୁମ୍-ସୂପ୍ରିୟା-ଆତିଲ
ମା-ଏଷ୍ଟ
ସମ୍ମିତ ନଚିକେତା ଘୋଷ

শ্রীঘোষ শাস্তিরতা দেবী ও অনাদি বন্দ্যোপাধ্যায় প্রযোজিত

কোঞ্চালিটি পিকচাসে'র নিবেদন

গোঁফমাণি

কাহিনী :

মহাশেষা দেবী

পরিচালনা :

যাত্রিক

প্রধান সম্পাদক :

অধ্যেত্ব চ্যাটার্জী

সংগীত :

বচিকেতা ঘোষ

সংক্ষিপ্ত পরিচালনায় : নারায়ণ দাশগুপ্ত, উমানাথ ভট্টাচার্য, তরুণ মৈত্রী ॥
সংগীত পরিচালনায় : ডি, বালসারা ॥ চিরগ্রহণ : সঞ্জয় সুবেদোর, জনক ঘোষ ও
বাউরির জানা ॥ সম্পাদনায় : প্রতুল রায়চৌধুরী ॥ ব্যবস্থাপনায় : অসিত বসু,
হাবুল রায় ও রবেশ অধিকারী ॥ কল্পসজ্জায় : বিদ্যু গান্ধুলী ॥ পটচিমো : হরেন
দাশ ॥ শব্দগ্রহণে : বাবাজী, শ্বামল ॥ সংগীত গ্রহণ ও শব্দ পুনর্ব্যোজনায় : বলরাম
বারই, প্রভাত বর্মন, কনক ঘোষ, অরবিন্দ সেন ॥ প্রচারে : বারীনী ঘোষ, এম, এ,
নিকুঞ্জ কিশোর বসু, কলানী দত্ত ॥ সেট আকেষ্টা : পিপুল ঘটক ও সম্পন্দয় ॥

কৃতজ্ঞতা শ্রীকার : শ্রী অমর নান, মিত্র লাইভেরী (প্রফুল্ল দ), হসপিটাল
গ্যাপ্সেলেন্স, কল্প এন্ড সল্স ॥

- কঠো সংগীতে : উৎপলা সেন, আরতি মুখাজী, সর্বানী ঘোষ, সম্পূর্ণী ঘোষ ॥
- টেকনিসিয়াল স্টুডিওতে গৃহীত ও আর, বি, মেহতার তত্ত্ববিধানে ইন্ডিয়া
ফিল্ম লাবরেটরীজে পরিষ্কৃতি ॥

কল্পায়গে : উত্তম কুমার, অবিল চাটার্জী, দিলীপ ঘুঁথাজী, মাঝ অর্পা,
অনাদি বন্দ্যোপাধ্যায়, অমিত দে, খণ্ডেন পাঠক, ডাঃ নিতাই বর্মন, মিহির
সরকার, দেবেন ভট্টাচার্য, দীপক ঘোষ, জগৎ মজুমদার, রামপ্রসাদ, বলরাম রায়,
হাবুল রায়, নারায়ণ দাশগুপ্ত, ডাঃ বলাই দাস, সুবোধ গায়েন, ভবতোষ বানাজী,
বিশ্বনাথ ব্যানাজী, মাঝ অংশুমান, নিয়ামী দত্ত, সুধীর রায়, প্রভাত মুখাজী, মাঝ টেক্টন,

অতিরিক্ত কাহিনী ও চিরন্মাটা : উমানাথ ভট্টাচার্য ও যাত্রিক ॥ গীতরচনা : গোয়া : বুবন, মাঝ শঙ্কর, মাঝ অভিজিৎ, মাঝ তপন, মাঝ সুরত, মাঝ অপরেশ, মাঝ সংজীব ॥
প্রসর মজুমদার ॥ আলোকচিত্র : অনিল গুপ্ত, জোতি লাহা ॥ কর্মাধ্যক্ষ : অনন্তপ্রিয়া দেবী, ছায়া দেবী, সুভতা চাটার্জী, নান্দিতা বসু, গীতা দে, বুলা
বন্দ্যোপাধ্যায় ॥ শির নির্দেশনা : সুবোধ দাস ॥ শব্দ পুনর্ব্যোজনা ও সংগীত গ্রহণযাত্রা, জ্যোৎস্না বানাজী, রমা সেনগুপ্ত, অঞ্জলি ঘোষ, গীতা প্রধান, নৌলিমা চক্রবর্তী,
সত্যেন চাটার্জী ॥ শব্দ গ্রহণ : অনিল দাশগুপ্ত ও সোমেন চাটার্জী ॥ কল্পসজ্জাসনা ভট্টাচার্য, ডলি বাগটা, দেবব্যানী, মেঘেরী দেবী, শিখা, গীতা চক্রবর্তী, সুতপা,
নিতাই সরকার ও অনাথ মুখাজী ॥ বেশবিহাস : সিনে ড্রেস ॥ স্টুডিও তত্ত্ববিধানস্থৰ্কা, শর্মিষ্ঠা, রূমা, সোমা ও আরো আনেকে ॥

আনন্দ চক্রবর্তী ॥ সাজসজ্জা : কানাই দাস ॥ পটচিমো : প্রবোধ ভট্টাচার্য ॥ দৃশ্যসজ্জ
চিরঙ্গীব, বৈজ্ঞ, বেং, দিঙ্গ, তমেধুর ॥ আলোক সম্পাদ : প্রভাস ভট্টাচার্য, তবরং
দাস, সলিল শর্মা, তারাপদ, কাশী ও সুভাষ ॥ পরিচয় লিখন : দিগেন স্টুডিও ॥ চি
চির গ্রহণ : এডনা লরেঞ্জ ॥ প্রচার সচিব : নিতাই দত্ত ॥ প্রচার অক্ষু
ভিজাইন, নির আর্ট, এ, কে, কেনসার্ক, রত্ন বৰাট, ভবানীপুর লাইট হাউ
সিলকো প্রিন্ট ॥ প্রচার উপস্থিতি : শ্রী পঞ্চানন ॥

বিশ্ব পরিবেশনা : ছায়াচিত্র

২০, চান্দনী চক ট্রাই, কলিকাতা-৭০০ ০৭২

କାହିଁନି

ଜୀବନଜୋତି ଶିଶୁ ମନ । ଏଥାନକାର ଦ୍ୱାପାରିନଟେନ୍ଡେଟ ଅନୀତା ବିଲେତ ଥେକେ ଚାଇଲ୍ ସାଇକୋଲିଙ୍ଗ ନିଯେ ପାଶ କରେ ଏସେହେ । ଏଇ ଜୟକାଳ ଥେକେ ମାନଦ ଶିଶୁଦନ୍ତ ବହାଳ ଆଛେ । ସଂସାର ତାର ନିଜେର ବଳତେ କେଟେ ନେଇ । ଏଥାନକାର ଛେଳେମେଯେରାଇ ତାର ଆପନଜନ । ତାରେ ଫୁଥ୍-ଫୁଥ୍, ଆନନ୍ଦ-ଦେବନାର ଅଞ୍ଚିତାର ମାନଦ ।.....

ପ୍ରଫେର ଅନାଦି ଦେମ ଓ ଝୁଲୁ ଶେଫାଲୀର ଛୋଟ୍ ସଂସାର । ଦେଖାନେ ସଂକ୍ଷଦନ୍ତ ଆଛେ, କିନ୍ତୁ ସୁଖ ନେଇ; କାରଣ ତାର ଅପୁତ୍ର । ଶେଫାଲୀ ଉତ୍ତୋଗୀ ହାୟ ଆଶ୍ରମ ଥେକେ ଲାଲୁକେ ନିଯେ ଏଲୋ ନିଜେର ଛେଳେର ମତେ ମାହୁମ କରବେ ବଳେ । ତାର ନାମ ରାଖିଲୋ ଦୀପକ ଦେମ ।

ଅର୍ଥ ଅନାଦି ଲାଲୁକେ ଖୋଲା ମନେ ଗ୍ରହଣ କରତେ ପାରଛେ ନା । ଲାଲୁକେ ନିଯେ ଶେଫାଲୀ ଦୂରେ ରହିଲୋ । କ୍ରମେ ସ୍ଵାମୀ-ଝୁଲୁ ମାଧ୍ୟମାନେ ଏକଟା ପ୍ରାଚୀର ଗଡ଼େ ଉଠିଲେ ଲାଗଲୋ ।

ଆଜ୍ଞାରେ ମତେ ଦିନଶ୍ଵରୋ କେଟେ ସାଇ ଶେଫାଲୀର । ଲାଲୁକେ ନିଯେ ସାରାକଣ ଦେ ତମାର ହେତୁ ଥାକେ ।

କିନ୍ତୁ ହଟାଏ ଏକଦିନ ଅର୍ଥବତ୍ କରଲୋ, ତାର ଜଠରେ ଜୟ ନିଜେ ଏକ ଶିଶୁ; ପଲେ ପଲେ ବେଢ଼େ ଉଠିଲେ ତାର ନିଜେର ରକ୍ତ-ମାଂସେ ଗଡ଼ା ନିଜେର ସମ୍ମାନ । ଶେଫାଲୀର ଜୀବନେ ଏ ଏକ ନତୁନ ବିଶ୍ୱାସ । ଏଇ କାମାନ୍ତିକି ତୋ ସେ କରେ ଏସେହେ ଏତକାଳ । ଏବାର ତାର ଚୋଖେ ପୃଥିବୀର ରଙ୍ଗପାଳଟେ ଗେଲା ।

ଜୟ ନିଲୋ ନତୁନ ଶିଶୁ । ଏ ବାଢ଼ିଲେ ଲାଲୁର ପ୍ରୟୋଜନ ଫୁରିୟେ ଗେଲ ବୋଧହୟ । କିନ୍ତୁ ଲାଲୁ ? ସେ ଜୀବନ ପ୍ରଥମ ମା ଡାକତେ ଶିରେଛିଲ ଶେଫାଲୀକେ । ସେଇ ମା ତାକେ ଦୂରେ ରହିଯେ ରାଖିଲେ ଚାଯ କେମ ?

ଅନାଦି ଶେଫାଲୀକେ ଯୁଦ୍ଧ ତିରକାର କରେ : ଆପନ-ପର କଥାଟା ବଡ଼ ଗୋଲମେଲେ ଶେଫାଲୀ—ତୁମ ସା ଦିଲେ ପାର, ହଜନକେ ମୟମାନ ଭାଗ କରେ ଦିଲେ ପାର ନା ?

କିନ୍ତୁ ଶେଫାଲୀର କାହେ ଲାଲୁ ତତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦ୍ରିୟ ଆଶ୍ରାତ୍ମର ଜଙ୍ଗଳେ ପରିଷିତ ହୋଇଛେ । ଆମନେର ନାମେ ଶୁକ୍ର ହୋଇଛେ ଅତାଚାର । ସେ ଅନାଦି ଲାଲୁକେ ଖୋଲା ମନେ ଗ୍ରହଣ କରତେ ପାରେ ନି ବଳେ ଶେଫାଲୀ ଏକଦିନ ଅଭ୍ୟୋଗ କରେଛିଲ, ସେ-ଇ ଆଜ ଲାଲୁକେ କେମ ଏକାନ୍ତ ଆପନଜନ ବଳେ କାହେ ଟିମେ ନିତେ ଚାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଶିଶୁ-ମନେ ସାଥୀ ବଡ଼ ତାରଭାବେ ବେଜିଛେ; ମା ତାକେ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରାଇ । ଅଗତ୍ୟ ଫିରିଲେ ହଲୋ ତାର ଆଜମ୍ବା ପରିଚିତ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମେ—ମାନଦାର କୋଳେ ।

ଆଶ୍ରମେ ଅନୀତାର ଅଭୁଶାସନେ ଛେଳେମେଯେରା ବ୍ୟାତିବ୍ୟକ୍ତ; ତାରଇ ମାଝେ ଶିଶୁ-ତାରେ ମେଲା । ହାସି-ଗାନ୍-ବିକୋଭ-ପ୍ରତିବାଦେ ଲାଲୁହି ଏଦେର ମଧ୍ୟମବି ।

ଏକଦିନ ଅନୀତାର ବାନ୍ଧବୀ ଜୟିତା ଏଲୋ ଅନୀତାର ମଙ୍ଗେ ଦେଖି କରତେ । ଜୀବନେ ଏକଦିକେ ଚାପ୍ଯା ଫୁରିୟେ ଗେହେ ଜୟିତାର । ପାଇଲଟ ସ୍ଵାମୀ ସନ୍ଦୀପ ହୃଦୟନାୟ ପଦ୍ମ ହେଯ ବିଛାନାୟ ପଡ଼େ ଆହେ । ଡାକ୍ତାର ବଳେହେ : ଜୟିତା ଯେନ ସନ୍ଧାନେର ଆଶା ଆର ନା କରେ.....ସନ୍ଦୀପ ଅକ୍ଷମ । ସନ୍ଦୀପର ମନେ ବିକାର ଯାତେ ନା ଘଟେ ଏହି ଆଶଯ ଅନୀତାକେ ବଳେହେ ଏକଟା ଛେଲେ ଦିତେ ସାଥେ ସେ ନିଜେର ମତ କରେ ମାହୁମ କରବେ; ସେ ବୁବ୍ରବେ ସେ ମରେ ଗେଲ ନା—ସେଇ ଛେଲେର ମଧ୍ୟେ ବେଁଚେ ରହିଲୋ । ଅସହିତୁ ହେଁ ଉଠିଲେ ସନ୍ଦୀପ ।

ଲାଲୁକେ ନିଯେ ଏଲ ଜୟିତା । ସନ୍ଦୀପ ମହା ସୁମିତ୍ରା ଲାଲୁକେ ପେଯେ । ନାମ ଦିଲ ଉଦିତ ।

ସନ୍ଦୀପ ମେତେ ଉଠିଲୋ ଉଦିତକେ ନିଯେ ; କତ ଖେଲା, କତ ହାସି; ଆନନ୍ଦେର ଆର ଶୀମା ବାରିଲୋ ନା ।

ଗାୟିକା ଜୟିତା ଗାନ ନିଯେଇ ସାଥେ । ଆଜ ରେଡ଼ିଓ, କାଲ ସଂଗୀତ ସମ୍ମେଲନ-କାଜେର ଆର ଅଷ୍ଟ ନେଇ ।

ଏକଦିନ ଜୟିତା ଏକ ଅର୍ଥପାତ୍ରମ ଗାନ ଗାଇଲେ ହାବେ; ବିଦ୍ୟାକାଳେ ଲାଲୁ ଜୟିତାର ପରାମର ଶାଢ଼ୀଟା ଦେଖେ ବଳେ ଉଠିଲୋ : ଏଟା ମେଇ ଶାଢ଼ୀଟା ନା, ଯେଟା ପରେ ତୁମି ଆମାଦେର ଆଶ୍ରମେ ଯେତେ ?

ସେ-ବିକାରେ ହାତ ଥେକେ ନିଜେକେ ମୁକ୍ତ ବାଖାର ଜୟ ସନ୍ଦୀପର ଏତ ପ୍ରୟାସ, ଲାଲୁର ପ୍ରଥମ ଶୁଣେ ମୁହଁରେ ତିବର ମିଥ୍ରେ ହେଁ ଗେଲ । ଏକଟା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥୁତିତେ ଯେ ଆବାର ଆଚାର ପଡ଼ିଲୋ । ତାହିଁ ଆବାର ସେ ମନେହ କରତେ ଶୁରୁ କରିଲେ ଜୟିତାକେ । ସନ୍ଦୀପର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏକ-ଦିନ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଲୋ । ଉତ୍ତାରିତ ହଲୋ ଜୟିତାର ବିକଳେ ତାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଭିଧୋଗ : କେନ ସେ ତାର ଅବୈଧ ପ୍ରେମେର କଥା ଗୋପନ କରେ ରେଖେଛି ? ସୁର୍କିବୋଧ, କାଞ୍ଜାନେର ଶୀମା ଛାଡିଲେ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଥାମାଦ ସନ୍ଦୀପ ଲାଲୁକେ ଆସାନ୍ତ କରେ ବସାନ୍ତେ ।

ଏଥମ କି ବଳବେ ଜୟିତା ? କି ଜବାବ ଦେବେ ତାର ପ୍ରଶ୍ନେ ? ଆର ଲାଲୁ ? ଦେ ଆବାର ଫିରେ ହାବେ ଆଶ୍ରମେ ଜୟାମୀ ମାନଦାର କୋଳେ ? ନା କତବିକ୍ଷିତ ମନ ନିଯେ ମୁଖବ୍ରଜେ ସନ୍ଧ କରିବେ ଜୟିତାର ବାହାର—ସନ୍ଦୀପର ଦୁଃଖ୍ୟତା ।

କିନ୍ତୁ କେନ ?

ଲାଲୁର ଦୋଷ କୋଥାଯ ? କେନ ସବୀକୃତ ତାକେ ଭାଲୁମେସେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଆବାର ହୁଯେଗ ବୁଝେ ତାକେ ମେହଚାତ କରେ ନିର୍ମମଭାବେ ଫିରିଯେ ଦେଇ ତାରଇ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମେ ।

ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଜୀବନ ପ୍ରୋତ୍ସହ ବୁଝେ ପାରେ ତାର ନିଶ୍ଚିଷ୍ଟ ନାଦି ?

ସନ୍ଦୀପ ଓ ଜୟିତାର ଅଶ୍ରମେ ଜୟାମୀ ପରିବତିତି ବା କୋଥାଯ ?

ଜୀବନ ଶ୍ରୋଦେ ଏରା ସବାଇ କି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶେଳୋର ମତେ ଶୁଦ୍ଧ ଭେଦେଇ ବେଢାବେ ?.....

ମୁଖ୍ୟତ୍ତି

● କଠ—ଉଂପଳା ସେନ ●

ଛଥର ଦୀତଓ ପଡ଼େ ଯାଁ
ବୁକେର ଛଥଓ ଶୁକିଯେ ଯାଁ ॥
ଶୁଶ୍ରୁ ନାଡିର ବୀଧନ ହେବେ କି ଗୋ
କେଉ ଯାଦି ତା ଛିଢିତେ ଚାୟ ॥
ଯେ ଛେଲେ ତାର ମାକେ ହାରାଯ
ତାକେ ମା ମେଜେ ସ୍ଥୁ
ସ୍ଥୁ ଯେ ପାଡ଼ାଯ
ଯେ ନାରୀ ହାଁ ହଲୋ ନା ମା
ମାନ୍ଦନା ସେ କୋଥାଯ ପାୟ ।

● କଠ—କୁମାରୀ ମଞ୍ଜୂରୀ ଘୋଷ ମର୍ବାନୀ ସେବ୍ ●

ଆଟ କୌଡ଼େ ବାଟ କୌଡ଼େ
ବାଜାର ମରକାର ଆସେ ମୌଡ଼େ
କି ବାଜାର ନିୟେ ଏଳେ
ଯା ଏନେହେ ତାଇ ଗେଲେ
ମାଛ କୈ
ଚିଲେ ନିଲୋ
କତ ମାସ ଫର୍ଦି ଛିଲ
ପାଚ କିଲୋ
ଆନଲୋ କତ ?
ଦେଡ କିଲୋ
ବାକିଟା
ବାକି ପଯ୍ୟା ମେରେ ଦିଲ ।
ଭାଙ୍ଗ ଭାଡ଼ା ଭାଙ୍ଗ
ବାନ୍ଧନ ଠାରୁନ ମେ ଆମାଦେର
ମାରଛେ ଯେ ଭାଇ ଲ୍ୟାଙ୍କ

ବିଲ୍ଲୁଟ୍ ତାର ରାଙ୍ଗ ଖେଲେ
କାଙ୍ଗ ଆସେ ବୁକ୍ଟା ଟିଲେ
ମୁଖ ପୋଡ଼ା ବାଲେ
ହୁନ ପୋଡ଼ା ଭାଲେ
ଗ୍ରାଂ ବ୍ୟାଂ ଚାଂ
ଆୟ ପାତା ଜୋଡ଼ା ଜୋଡ଼ା
ଆମ୍ବେ ତେବେ ପାଗଲା ଘୋଡ଼ା
ଜୁତୋର ଶବ୍ଦ ଥାଏ ଥାଏ
କେଟେ ପଡ଼, ଚଟ ପଟ
ଖୁଡ଼ ଖୁଡ଼ି ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଆଛେ ଏହି ଗୋଯାଲେ
ଆମାଦେର ଭାର ନିୟେ ବୀଧା ମେ ଜୋଯାଲେ
ନଢ଼ ବେବେ ତାର ଦୀତପଣ୍ଡିତ ହାତ ପାଓ ଚଲେ ନା
ଚୋଥେ ମେ ତୋ ଦେଖେ ଯାଁ
ମୁଖେ କିଛି ବଲେ ନା
ତାକେ ମେଥେ ମାକେ ମନେ ପଡ଼େ ରାତ ପୋହାଲେ
ଖୁଡ଼ ଖୁଡ଼ି ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଆଛେ ଏହି ଗୋଯାଲେ ।

● କଠ—ଆରତି ମୁଖାଙ୍ଗୀ ●

ବୀଶିତେ ବାହର ଛିଲ
ଏଥିମ ବେହାଗ
ଭୁଲେ ଯେତେ ଚାଇ ଶ୍ରୁତି
ମୋହେ ନାତେ ଦାଗ
ଫେଲେ ଆସା ମିଳଶ୍ଵଳେ
ଓଡ଼ାଯ ଶ୍ରୁତିର ଧ୍ଲୋ
ମେ ଧ୍ଲୋତେ ଚାକା ପଡ଼େ
ଗେହେ ଅଭୁରାଗ

● କଠ—ଆରତି ମୁଖାଙ୍ଗୀ ●

ଯା ଗେହେ ତା ଯାକ
ଶୁଶ୍ରୁ ଥାକ
ପଡ଼େ ଥାକ
କିଛି ଗାନେର କଲି
ଆର କିଛି କିଛି ଶୁର ଏହି ପ୍ରାଣେ
ଜ୍ଲେ ଯାକ ପ୍ରଦେ ଯାକ
ଅତୀତେ ଶ୍ରୁତିଟା
ମୁହଁ ଯାକ ପୁତ୍ର ଯାକ
ମିଳନେର ତିଥିଟା

ଆର ଫିରବୋ ନା ଆମି ଫିରବୋ ନା
ଫିରବୋନା ପିଲନେର ଟାନେ
ଆଜ ନତ୍ରମ ନତ୍ରମ ଶୁର
ନତ୍ରମ ନତ୍ରମ ଗାନ
ଅମରେର ଗୁନ ଗୁନ ଗୁନ
ଗୁନ ଗୁନ ଗୁନ ଗୁନ ଗୁନ
ଗୁନିନେର ଜୀବନେ
ଏମୋନା ହେସ ନିଇ
ଦିଯେ ମନ ନିୟେ ମନ
ଭାଲ ନୟ ବେସ ନିଇ
ମାନବୋ ନା ବୀଧା ମାନବୋ ନା
ମନ ହାରାବୋ କୋଥାଯ କି ଜାନେ ?

ଚେଯେଛିତେ କତକିଛୁ

କି ଆର ପେଲାମ
କୋନ ପଥେ ଯେତେ ଗିଯେ
କି ଆର ପେଲାମ
ହିସାବ ମେଲାତେ ଗେଲେ
ଶୁଶ୍ରୁ ସେ କୃତି ମେଲେ
କାଟା ସେବା ଫୁଲେ ଆମି
ବାଧାରି ପରାଗ ।

● କଠ—ଆରତି ମୁଖାଙ୍ଗୀ ●

ସବ ଭାଲୋ ଯାର ଶେଷ ଭାଲୋ
ଟାନ୍ଦ ଭାଲୋ ଜୋଛନା ହୋଲେ
ଶିଶୁ ଭାଲୋ ମାୟେର କୋଲେ, ମାୟେର କୋଲେ
ପ୍ରାଣିପ ଭାଲୋ ସଥିନ ଜ୍ଲେ
ଦେଇ ମେ ଶୁଶ୍ରୁ ଆଲୋ
ସବ ଭାଲୋ ଯାର ଶେଷ ଭାଲୋ
ଯେ ଆକାଶଟା କୌଣେ ଧରେ
ଶାନ୍ତ ମେ ହେ ବାତର ପରେ
ହଂଥ ମେ ତ' ଶୁରେର ଛାଯା
ମେ ମାନଦାର ପାମେ କାଲେ
ସବ ଭାଲୋ ଯାର ଶେଷ ଭାଲୋ ।
ମତାମ୍ ଶିବମ୍ ସୁନ୍ଦରମ୍
ମତାମ୍ ଶିବମ୍ ସୁନ୍ଦରମ୍
ବରୀ ଦିଯେ ଫାହନ ଆସେ
କାନ୍ଦେ ଯାରା ତାରା ହାତେ
ଭୁଲ ବୋକାରି ବୋକା ନିୟେ କେନ
ଅମ୍ବତେ ବିଷ ଢାଲେ
ସବ ଭାଲୋ ଯାର ଶେଷ ଭାଲୋ
ମତାମ୍ ଶିବମ୍ ସୁନ୍ଦରମ୍ ।

